Naisetko vai nuoret?

Me olemme huomanneet että naiset pitää saada mukaan sosialistiseen liikkeeseemme ja sitä varten meillä ilmestyy naisten lehti "Toveritar". Ja Toveritar onkin saanut vallan yksinoikeuden erikoisilla valtuuksilla naisten herättämisessä, niin että ellei joku nainen ole joukossamme juuri "Toverittaren" kutsumana, niin kyllä se sellainen joukossaolo — taisia teitä sinne tulo — on vähän epäilyttävää. Kun ei nyt Toveritarta tilaa — naisten omaa, erikoista lehteä. Vaikka sen kuin minä muistan, "Toveritarta" perustettaessa sen tarkotukseksi esitettiin ja samaa on myöhemmissä sen tarkotusta esittelevissä kirjotuksissa toisteltu, se perustettiin herättämään ja joukkoomme kokoamaan niitä naisia, joihin muut agitatsioni-välineemme eivät tepsi — joita ei millään saada tilaamaan meidän "kalliita" päivälehtiämme.

Mutta kuitenkaan, vaikkapa joku nainen tilaisi parikin näitä "kalliita" päivälehtiä, ja pilalehden ja kuukausijulkaisun siihen lisäksi, ja jonkun verran toiskielistäkin joukkoon kielen opettelun vuoksi, ei se ole hyvä ellei siinä ole "Toveritar" ettualalla. Vaikka miesten toveriluoton kannustimeksi kyllä ylläluetellusta lehtimäärästä riittää jo puoletkin — ja ilman "Toveritarta". Hyvät toverittaret ja toverit, minä en käsitä mitä te tarkotatte. Sanotte kyllä reilusti ettei "Toveritar" ole perustettu sukupuoliasioita sohlaamaan. Mutta jos koettaisin ymmärtää tuota painostusta, että "Toveritar" välttämättä pitäisi tulla jokaiselle naiselle — vähäkään välittämättä hänen muusta lehtimäärästään — siten, että naisen velvollisuus naisena on seurata oman sukupuolensa kehitystä tuon oman äänenkannattajansa kautta, niin tämä on juuri sitä jota en käsitä. Köyhälistöläisenä en käsitä "oma-sukupuoli-aatetta". Käsitän ainoastaan köyhälistöluokan, ja sen kaikki eri sukupuolet yhtäläisesti, olipa niitä sitte vaikka useampaa eri laatua. Ja näin ollen tulenkin siihen, että miksi ei kaikilla köyhälistöluokan jäsenillä ole yhtäläistä velvollisuutta seurata kaikkien luokkansa eri sukupuolien kehitysharrastuksia yhtäläisesti? Toisin sanoen, miksi emme painosta miehille "Toverittaren" tilaamista yhtä paljon kuin naisillekin? Arvelenpa että sen estää vain se sukupuoliennakkoluuloisuus, vaikka olemme niin hiton vapaamielisiä olevinamme.

Vai olisivatko siinä naisellisuus- ja miesmäisyyskäsitteet rajaviivoja vetelemässä? Jos niin, niin loukkaammeko me naiset naisellisuuttamme, tai rikommeko miesmäisyyttä vastaan, lukiessamme yleisiä ja yhteisiä puoluelehtiämme ja kirjottaessamme niihin? Tai loukkaavatko ne miehet jotka joskus kirjottavat "Toverittareen", miesmäisyyttään, tai tekevätkö pahan hyökkäyksen naisellisuutta vastaan? Eipä suinkaan, eihän sitä siksi ole huomattu. Eikä se naisellisuus ja miesmäisyys vallan niin vähästä mene — mielestämme. Mutta mikä sitten — mielestänne — estää "Toveritarta" tekemästä yleiseksi agitatsionilehdeksi, jättämällä pois lennokkaimmista mielenilmauksistanne — "Toverittaresta" kysymyksen ollessa — huudahtukset: 'kaikki naiset'; "jokainen nainen", ja huudahtaessamme vaikka: kaikkite jotka ette vielä tilaa sosialistisia päivälehtiämme! Mitä vahinkoa tulisi naisille, jos "Toveritarta" yksin tein toimitettaisiin sosialismin suhteen tietämättömiä miehiäkin varten? En tahdo sanoa että "Toverittaren" tilaajat olisivat tietämättömiä — suuri osa päivälehtiemme naislukijoita tilannee sitä myötätunnosta "naisten lehteä" kohtaan. — Mutta sitä haluaisin kysyä: minkä, puolueperiaatteen, sukupuoliopin, vai pelkän periaatteettomuudenko nimellä "naisten lehden" tilaamista esitetään "velvollisuutena kaikille naisille" — niillekin joilla ei ole persoonakohtaista myötätuntoa erikoista naisten lehteä kohtaan, ja jotka jo ennen "Toverittaren" olemassaoloa tilasivat enemmän lehtiä kuin oli aikaa seuratakaan?

Tämä naistenlehti-vastainen mielipide minulla on ollut koko "Toverittaren" olemassaoloajan, vaikkakaan en ole siitä kirjottanut. Mutta myöskin yhtä kauan minulla on ollut myötätuntoa — oikeammin kaipausta — asioille, joita meillä ei ole. Miksi meillä ei ole "Nuori-Toveri"-nimistä lehteä, työläisnuorison omaa äänenkannattajaa, sen innostuksen herättäjää ja tietoisuuden kehittäjää? Miksi olemme unohtaneet nuorisomme? Itse kohdastani olen tuon unohduksen tehnyt tarkotuksella, sillä olen ajatellut että nuorten ohjaus tarvitsee erikoisia, sitä varten kouluutettuja kykyjä, niinkuin se tarvitseekin. Mutta meillä Amerikan suomalaisilla sosialisteilla ei niitä ole tarpeeksi. Kykeneviä sosialististen kesäkoulujen opettajia ei ole riittävästi. Sitä todistaa lehdistä joskus lukemani uutiset että "aijottu kesäkoulu täytyi peruuttaa kun ei ollut opettajiksi hakijoita." Tätä opettajapulaa on koetettu lieventää ihanneliittotyötä selostavilla kirjotuksilla ja esitelmillä. Olipa ne kai itäpiirissä erikoiset kurssitkin ihanneliiton opettajien valmistusta varten.

Sitten Amerikan suomalaisia asuu lukuisilla paikkakunnilla niin vähän, että sosialistinen lasten erikoisopetus heille ei tule mieleenkään, tai se ei lasten vähyyden tähden tahdo menestyä jos sitä yrittäisikin. Mutta kuitenkin nämäkin hajallaan asuvien suomalaisten lapset olisi ohjattava sosialismiin. Tätä sekä suurempien paikkakuntien nuorisoliittoja, kesäkoulu- ja sunnuntaikoulutyötä edistäisi suuresti, jos meillä olisi säännöllisesti — kerran viikossa tai kahdesti kuussa — ilmestyvä nuorten sosialistien lehti, jossa voitaisiin tehdä kiinteää ja jatkuvaa työtä heidän kehittämisekseen. Tästä lehdestä muodostuisi varsin tarpeen vaatima, koko järjestömme nuorten ohjausta edistävä lehti, sillä se olisi sen erikoisala. Nuorisoliitto-ohjaukset, sunnuntai- ja kesäkouluja valvovat selostukset kautta maan pitäisi siinä olla yhtä jatkuvina kuin meidän isojen lehdissä piirimme osastojen kokousselostukset. Nuorten lehdestä muodostuisi tehokas agitatsioni-väline nuorison kokoamiseksi ja joukkoomme liittämiseksi. Lehtensä kautta nuoret toverimme oppisivat seuraamaan yhteiskunnallisia asioita, sillä niitä pitäisi siinä heille selostaa heille ymmärrettävällä ja heitä innostavalla tavalla, eikä ainoastaan teoreettisesti, vaan kaikkien nykypäivien tapahtumien valossa — jonkunverran uutisluontoisestikin. Lehtensä kautta he oppisivat sanomalehtikirjeenvaihtajiksi, sillä heidät pitäisi koota lehden avustajiksi. Lehden huvipuoli tulisi mukaan kuin itsestään, vaikka koetan olla siitä mainitsematta, etten "toveri Vastalausetta" kimpaannuttaisi.

"Nuori-Toveri", pienten toveriemme ja suurtenkin keskenkasvuisten oma lehti! Luulenpa tämän ajatuksenkin jo heitä innostavan. Joukkoon liittyisivät kaikki nuoret mielet, kaikki äidit, isät ja kaikki, jotka kannattavat nuoren polven henkisen kehityksen kulkevan oikeaan suuntaan.

En luule että nykyinen naisten lehden tilaajamäärä siitä laskisi, päinvastoin saattaisi kohota nopeammin, vaikkapa se siitä edelläkäypien keskustelujen ja yhtiökokouksen päätöksen tukemana jonakin kauniina päivänä muuttuisi "nuorten lehdeksi". Ja jos ketkä omaa erikoista lehteä tarvitsevat, ne ovat juuri nuoret. Muistanpa oman lapsuuteni. Mitä se olisikaan ollut ilman joka kuukausi tulevaa "Lasten Lehteä". Mutta se oli porvarillinen. Monasti sille sen takia suutuin, vaikkakaan en työväenaatteista mitään tiennyt. Kuinka hyvä olisi ollut, jos se olisi ollut sosialistinen.

Nyt me usein, kun juhlatuulelle ajaudumme, ihastuksella katselemme tehtyä työtämme järjestössämme, lehdistössämme ja kirjallisuuden menekissä, mutta katsauksistamme täytyy jättää nuorisojoukot pois, sillä niitä emme ole vielä järjestäneet. Jossakin on nuoria mukana, mutta jossakin niitä ei näy eikä kuulu. Ja kuitenkin liikkeemme niitä tarvitsee, eikä ainoastaan ihanneliiton leikkejä meille iltamissaan leikkimään, vaan oikein tosityöhön. Nuorison, nykyvistä suuremmassa määrässä, kirjalliselle alalle ohjaaminen olisi ensi askel siinä.

Tuskin voin ottaa tässä huomioon, että onhan "Toverittaressa" ollut "Lasten osasto" ja ilmestyväthän ne "Lasten Joulu" ja "Lasten Kevät" säännöllisesti, niin riittämättöminä ne pidän. Jos me aiomme tulevaisuudessa jotakin odottaa nuorelta polveltamme, niin eikö meidän myöskin pitäisi tehdä jotakin sen eteen — jotakin todella tarkotustaan vastaavaa, eikä tyytyä siihen että suvaitsemme heille joitakin rippeitä.

Nuorten lehdestä, tulevaisuuteen katsoen, olisi liikkeellemme enemmän hyvää kuin mitä uskon nykyisestä naisten lehdestä olevan. Monissa työläisperheissä on lasten kasvatus tavattoman kurjalla kannalla. Heidän henkisestä kehityksestään ei välitetä mihin suuntaan se ajautuu. Usein saavat lapset tuntea ei olevansa mitään muuta kuin taloudellisena rasituksena vanhemmilleen. Olisipa silloin tarjota heille ohjaavat kätemme, tuollainen joukkoomme liittäjäväline.

Taasen perheissä missä lapset saavat täydet oikeutensa ja missä heitä parhaan mukaan kasvatetaan, jää sosialistinen kasvatus kaikesta huolimatta vajanaiseksi, ellei perheen nuorilla jäsenillä ole omaa lehteä, mikä heitä kehittäisi ajattelemaan asioita itsenäisesti, sekä ymmärtämään vastaista asemataan yhteiskunnassa ja velvollisuuksiaan.

Niin, naisetko vaiko nuoret, kummat todella paremmin tarvitseisivat oman lehden? Minä vastaan: nuoret. Ja sen puolesta olen valmis selittelemään enemmänkin, vaikkakin jätän tähän tällä kertaa. Kaktus.

Luokkarajoja

Luokkarajat eivät ole missään niin räikeästi nähtävissä kuin sellaisissa suurkaupungeissa joissa on runsaasti yhteiskunnan kermakerroksiin kuuluvia aineksia, sekä näiden vastakohtana työväenluokan pohjamassaa.

Sellaiset kaupungit tarjoavat loppumattomiin hämmästyttävän teräviä näkyjä luokkarajoista työväenluokan ja riistäjäluokan välillä. Päästäksemme näitä eri luokkien pistäviä rajoja vähäkin tarkemmin näkemään ja tutustumaan niihin, on vain liikuttava sekä työväen ahtaissa kortteleissa, puutteen ja kurjuuden pesäpaikoissa, että yläluokan avarilla asumaseuduilla, hyvinvoinnin keskuksessa, siellä missä isänmaallisuuden liput liehuvat, siellä josta vain annetaan määräyksiä, mutta itse ei juuri mitään hyödyllistä tehdä.

Porvaristo on vallassa ja käyttää valtaansa joka tavalla omaksi hyödyksensä; senkin seikan tulemme vallan hyvin näkemään liikkuessamme porvariston kaupunginosassa ja verratessamme siellä vallitsevaa loistoa köyhälistön asumusoloihin.

Porvariston seinäinsisäistä elämää ei juuri pääse näkemään kuin joskus vilaukselta, muut paitsi heidän palveluskuntansa, joka aina on heidän kanssaan tekemisessä. Mutta vaikka emme heidän sisäisestä elämästään tällä kertaa välitäkään, vaan katselemme mitä ulkona on nähtävissä, niin ei suinkaan voi kulkea näkemättä sitä ulkonaista luokkien välistä rajaa, joka näissä kaupunkien eri osissa väliluokan ja köyhälistön välillä vallitsee.

Aamulla varhain kun riistäjät vielä pysyvät lämpimissä kammioissaan, kaikenlaisten mukavuuksien tyydyttäminä, mitä parhaimmilla vuoteillaan, puhtaitten ja siistien makuuvaatteitten peittäminä, köyhien kaupunginosassa kylmissä ja kosteissa huoneissa, paremmin sanottuna hökkeleissä, hiivitään ylös makuutiloilta viheliäisten ryysyjen seasta, sairaina ja väsyneinä valmistaudutaan lähtemään päivän raadantaan.

Näistä raatajista suurin osa menee mikä minnekin porvariston palvelukseen, sille voittoa hankkimaan; osa taas menee suoraan porvariston kaupunginosaan toimittamaan mitä erilaisimpia tehtäviä. Kadunlakasija saapuu määrätylle osalleen joka aamu, kuten tehtaalainen tehtaaseensa ja huolehtii siitä, että hänen osansa on aina puhdas. Toinen tekee samaten osansa kanssa j.n.e. Täten pysyy koko kaupunginosa mitä puhtaimmassa kunnossa. Köyhien kortteleissa ei katuja puhdisteta kuin joskus. Siellä saavat kissojen ja koirien raadot ajelehtia kaduilla usein niin kauvan että kaikenlaiset ajoneuvot ovat ne litistäneet niin ohkaksi, ettei alkuperäisestä muodosta saa mitään selvää, muusta liasta puhumattakaan. Katuvalaistukseen nähden on suhde aivan sama. Porvariston kaupunginosa on valaistu mitä parhaiten, jotavastoin työläiset saavat tyytyä muutamiin heikosti valaiseviin lamppuihin, ja onpa syrjäseutuja sellaisiakin, joissa ei ole minkäänlaisia valoja.

Sitten katsokaamme minkälainen ero on työläisten ja porvarien asumuksilla ja asumusten pihamailla. Niissä, jos missään pistää silmään räikeät luokkarajat. Asumukset riistäjillä ovat palatsimaiset, monenlaisine eri huoneineen ja mukavuuksineen, rakennettu siten että kesän helteet ja talven kylmyys ei tee mitään haittaa, että joutilaat voivat viettää aikansa mukavasti, kärsimättä kummastakaan. Ja silloin kun palatsielämä ei huvita voi pukeutua hienoihin puikimiin, astua komeaan autoon ja käskeä ajurin kiidättää ympäri maisemien. Porvaristo voi aina eri vuoden aikoina eri osissa maata, täten valiten sopivimman ilmanalan ympäri vuoden.

Työväestöllä ei ole mitään tällaisia huvittelumahdollisuuksia, vaan sen on pysyteltävä siellä missä riistäjät antavat tilaisuuden ansaita sen perin puutteellisen toimeentulon, mikä työväenluokalla tämän järjestelmän vallitessa on. Työväen asumussuhteet eivät kaipaa suuria selityksiä, mukavuudet eivät niissä ole haittana. Yleensä ne ovat ahtaat, ahtaassa ja likasessa ympäristössä, talvella kylmät ja kesällä kuumat.

Pihamaat porvareilla on kerrassaan puutarhamaiset, tavattoman suurine aloineen nurmikenttineen ja monenlaisine kukkineen ja puulajineen, usein näyttäen enemmän puistoilta kuin pihamailta. Onpa muutamilla oikein villiä metsääkin useita eekkereitä aivan kaupungin keskessä, joka kylläkin näyttää hyvältä hienossa ympäristössä. Kokonaisuudessaan tällainen kaupunginosa näyttää surrelta jättiläispuistolta, johon puiden lomaan on sijotettu ihmisasumuksia. Huonointa seutua eivät porvarit suinkaan asunnoikseen ole valinneet, vaan parhaimmat vlängöt, joissa on puhtain ilma ja hyvät näköalat. Tällaiset seudut pitäisi olla rahtajain asuttavina; yhteiskunnan rikkauksien luoijina he olisivat siihen oikeutettuja, mutta siten valitettavasti asian laita ei kuitenkaan ole. Tällaisissa pihamaissa olisi riittävästi tilaa lasten leikeille, jota mahdollisuutta työläisten asumusten ympäristö tarjoaa lapsille perin niukasti.

Kun porvariston lapset liikkuvat ulkona, varsinkin kaduilla, on niillä aina mukanaan hoitaja, joka antaa lapsille kasvatuksellisia ohjeita, sekä suojelee lapset joutumasta tapaturmiin, hengenvaaroihin y. m. Näin huolehditaan rikasten lapsista. Köyhälistön lasten kohtalo on vallan päinvastainen; saavat kasvatuksensa pääasiassa kadulla — oppivat ruokottomia käytöstapoja, ja varsin nuorina ovat pakotetut siirtymään riistäjäin riistettäviksi. Kuihtuvat ja kituvat koko elämänsä, kuolevat sangen varhain, useimmat suorastaan järjestelmän uhreina. Sellainen on työläislapsen tavallinen elämäntarina. Siis luokkarajat ovat mitä räikeimmät ihmisten nähtävissä, mutta silti suuret kansanjoukot eivät tiedä mihin luokkaan he kuuluvat, eivät näe luokkia eikä luokkien rajoja. A. P.

Kansankirjeitä

CALIFORNIA

SAN FRANCISCO.

Kaupungin raitiotiet tuottivat tammikuulla **puhdasta** voittoa $58,332:09. Se on "komeaa" tuloa kaupungille ja kaikille mitä selvin todistus siitä, miten kannattaa maksaa työläisille kaupungin raitiotiellä 8 tunnin työpäivästä **enemmän** kuin yksityisten omistamilla raitiotiellä 10 tunnin työpäivästä ja sittenkin tehdä voittoa melkein kaksituhatta dollaria päivää kohti.

Kiskomisesta lujille. Cable marketin omistaja on kutsuttu kalakomissionerin vihreän pöydän ääreen selittämään, miksi hän kiskoo sillistä 10 senttiä naulalta, kun määrätty hinta on vaan 6 senttiä. Mahdollisesti hän tulee pääsemään pikku "varotuksella" koko jutusta. — Muuten olisi hyvä jos perheenäidit tarkastaisivat joka ilta- tai aamulehdistä kalanhinnat, jotka kalakomissioni joka päivä määrää, ja myös maksaisivat määräysten mukaan. Jos kauppiaat vaativat liikoja voi "kapulajussin" kutsua paikalle.

Kenelle kuuluvat juomarahat? Ravintoloitsija Sam Farb on kutsuttu ylioikeuteen selittämään, jos voi, millä oikeudella hän otti ravintolassaan palvelevalta naiselta pois ne "juomarahat", joita ravintolavieraat naiselle antoivat. Onpas siinäkin isäntä jolla on metkut liikkeessä.

Rakkaus loppui. Eräs Mrs. Jane Owen Jones vannoi vangitsemiskäskyn miestään vastaan jonka kanssa hän meni naimisiin kuukausi sitten. He "rakastuivat" kirjevaihdon avulla, menivät naimisiin ja muutama päivä sen jälkeen hävisi mies, vieden misiksen rahoja $940 mennessään.

Pestiin puhtaaksi. Se vanha venäläinen ukko, jolla oli 19-vuotias "ottotytär" kolme vuotta matkoilla, päästettiin vapaaksi, kun ei voitu todistaa, että hän olisi ollut syypää ottotyttärensä raskaudentilaan. Mitenkä paljon se pesu maksoi ukolle on vaikea sanoa.

Keinottelua. H. G. Rice, joka on esiintynyt hallituksen salaisena asiamiehenä, vangittiin parin nuoren naisen kanssa, joita hän oli koettanut saada menemään maimisiin sotaanlähtevien sotilasten kanssa, jonka jälkeen hän olisi naisten kanssa jakanut sotilaiden "vaimoille" tulevan eläkkeen. Kyllä sitä koetetaan kaikella keinotella näin sodan aikana!

Onko Toverilla todellisia ystäviä Friscossa? Tuo on kysymys johon voi vastata ainoastaan **työllä**. Osaston viime kokouksessa päätettiin nyt aluksi hankkia 50 uutta puolenvuoden tilaajaa Toverille San Franciscossa, ja osaston järjestäjällä, tov. J. Y. Hopeavaaralla, on näitä puolenvuoden tilauskortteja aina matkassa ja häneltä saatte niitä $2.25 maksusta. Nyt on paras, että **jokainen**, joka pitää Toverja omana lehtenään, hankkii sille yhden — huomatkaa vain **yhden** uuden tilaajan tämän maaliskuun aikana. Heitetään pois pitkät puheet ja kauniit sanat, sillä niillä on vähän arvoa silloin kun on tosi kysymyksessä. Uusia tilaajia hankkiessa tulee muistaa niitä arvokkaita kirjoja, jotka tulevat vapaasti tilauksen kanssa. Tässä nyt on edessä "talkoot", johon jokainen vähäväkinenkin voi ottaa osaa. Ensimäisen tilauksen antoi ja rahat maksoi kokouksessa toveritar Hilma Rentto. Kuka on seuraava? **Jokainen Toverin tilaaja Friscossa, muistakaa sotahuuto: vksi uusi tilaaja Toverille ja heti!**

"Veikko."

Thomas J. Mooney tulee hirtettäväksi, niin kamalalta kuin tämä meistä työläisistä tuntuukin, että mies, jonka me kaikki uskomme olevan syyttömän siihen San Franciscon surullisen kuuluisaan pommiräjähdykseen tullaan todellakin hirttämään. Mutta mitään estettä tälle raa'alle luokkaoikeuden käytölle ei näytä olevan löydettävissä, sillä nyt juuri koolla ollut valtion ylioikeus on päättänyt vahvistaa alemman oikeuslaitoksen päätöksen. Se selittää, että on yhdentekevä josko todistajat ovat puhuneet valhetta tai totta mainitussa jutussa. Se kuuluu ainoastaan lautakunnalle; eli toisin sanoen, olkoot he siitä vastuunalaiset. Mooneyn puolustuslakimiehelle annettiin kaksikymmentä päivää "vedota" tästä ylioikeuden tekemästä päätöksestä, hiisi sitten tiesi minne — kaiketi keisariin. Niin yksimielisiä nämä ylioikeudentuomarit kuuluvat tässä hirttotouhussaan olevan, että siihen ei kuulu vaikuttavan mitään presidentti Wilsoninkaan lähettämän tutkijakomitean lausunnot, eikä hänen vetoamisensa valtion kuvernööriin. Mies täytyy saada hirtettävä oli sitten syvllinen tai syytön.

Samaa juttua vaan eri henkilöä vastaan. Israel Weinberg'in uusi oikeudenkäynti alkaa maaliskuun 18 p:nä tuomari F. A. Griffin'in oikeudessa. Kuten ennemmin jo on Toverissa kerrottu, hylkäsi piirin yleinen syyttäjä, Fickert, kaksi syytöstä Weinbergiä vastaan, kun tuomari J. Cabaniss ei suostunut lykkäämään oikeudenkäyntiä kuukautta eteenpäin. Silloin, nähkääs, yleisen syyttjän taholta ilmotettiin, että he eivät ole ennättäneet varustautua alkamaan uutta oikeudenkäyntiä Weinbergiä vastaan — vaikka mainittu henkilö on ollut yli kaksikymmentä kuukautta vankilassa tutkintovankina! Onko usein moista ivaa kuultu? Kaikista verukkeista huolimatta tuomari määräsi asian kuulustelun alettavaksi määräpäivänä, mutta kun ei ollut "vireessäolevia" todistajia, niin kanne ehdotettiin kumottavaksi, jonka oikeus hyväksyi. Ja helppohan se olikin, kun miestä vastaan vielä on neljä murhasyytöstä, joiden nojalla häntä voidaan edelleen tutkintovankilassa kiduttaa. Nyt, kun ylioikeus on vahvistanut Mooneyn hirttotuomion, niin Fickert tahtoo, että Mrs. Rena Mooney täytyy saada samalla hirtettyä, ja siitä syystä hän on saanut aivokoppaansa sellaisen ajatuksen, että Mrs. Mooneyn toinen oikeudenkäynti täytyy saada menemään samalla kertaa läpi. Ja onhan se luonnollista, että kun kerran mies on "syvllinen", niin vaimo on myös syvllinen!

Hyvin onnistunut iltama oli meillä viime sunnuntaina Suomen nälänhätäisten hyväksi. Ohjelma oli kerrassaan hyvä ja tilaisuutta silmällä pitäen laadittu. Yleisöä oli koko paljon neljättä sataa, joka on harvinaista meillä. Puhdas tulos $196.45, joka summa on jo lähetetty S. S. Järiestön kautta Suomen Ammattijärjestön välityksellä nälkäkärsiville jaettavaksi.

50 uutta Toverin tilausta päätettiin viimeisessä s. s.-osaston kokouksessa hankkia nyt ensi aluksi. Ja sitä varten pääasiamiehemme oli jo etukäteen hankkinut niin monta ½ vuoden Toverin tilauskorttia, jotka jaetaan jäsenistön myytäviksi. Erittäin mainio tilaisuus ja aika sellaisille henkilöille nyt tilata itselleen ja vaikkapa tuttavalleenkin Toveri, kun saapi vielä valita kaupan päälle puolen dollarin arvosta kirjallisuutta. Ja toinen yhtä hyvä asia on se että niillä asiamiespalkkiorahoilla vielä tilataan lukutupaan sanomalehtiä yleisön luettavaksi. Siis, kaikki yhdellä kertaa yhteiseen rynnistykseen yhteisen asian hyväksi!

Ei-kansalaisia kuuluu olevan täällä Setä Samulin kasarmissa, joiden ei sanota oikein "tykkäävän" siellä olostaan. Olivat pyytäneet erästä toveria yksityiskirjeessä tekemään voitavansa heidän sieltä pois saamiseen laillista tietä. Kokous otti asian omakseen ja valitsi kaksi henkilöä ottamaan selvää asiasta. Komitealle myönnettiin $25 käyttörahoja tarpeen vaatiessa.

Mitähän Juhan-Kustaa tästä sanonee. Meidän organiseeraaja ilmotti, että Friscosta on ollut yhdeksän tai kymmenen kirjettä Toverissa viime kuukauden aikana. Jos muualtakin päin näin runsaasti rupeaisi kirjeitä saapumaan, niin sieltä luullakseni saisi panna pari miestä muutamaksi viikoksi "leioffiin" tai vaikka lähettää yhden toimittajista antamaan käytännöllistä opetusta uutisten kirjottamisessa.

Muuten se Friscoon yhden vakinaisen toimittaian asettaminen on minun mielestäni turhaa "voiteen haaskausta", sillä voidaanhan ne tämän kolkan tapahtumat koko hyvin sieltä Astoriastakin seurata. Ja, koska tässä on nyt kerta tullut otettua tämä puheenalaiseksi, niin tulkoon nyt se konsti sanotuksi, vaikka sille kaiketi olisi pitänyt hankkia patentti. Ei, nähkääs tarvita muuta kuin tilata korkeintaan kaksi Friscolaista päivälehteä sinne Toverin toimitukseen, sekä leikata ja kääntää Härmän kielelle ne uutiset, jotka kannattavat tullä, työväen lehdissä julaistavaksi.*) Niin meidän kirjeenvaihtajienkin täytyy tehdä. Ei ole aikaa olla persoonakohtaisesti uutisia haeskelemassa. Mitä taas suomalaisten toimintaan tulee, niin uskon että meidän osastosta kyllä aina saadaan sellainen henkilä, joka niistä kirjottaa. Muuten, kun siellä lähdetään kirjeenvaihtajia julkisesti arvostelemaan, niin täytyisi käyttää, jos mahdollista toisenlaista sävyä, eikä niin vain suoraan sanoa kuin minulle paukautettiin, että ei tävtä sellaisen paikkakunnan tarvetta. Jos olisin sattunut olemaan ensikertaa tässä kunniatehtävässä, niin olisin totta totisesti sanonut, että tehköön se, joka paremmin täyttää. Minulla on sellainen käsitys näistä paikkakunnan kirjeistä, että jos niitä kerta tai kahdesti (?) saadaan säännöllisesti jokaiselta paikkakunnalta tulemaan, niin siinä on kylliksi. Pysytettäköön toimitusvoimat ainakin toistaiseksi Astoriassa eikä ruvettako niitä rioutelemaan pitkin länsirannikkoa, niin saamme edelleenkin jotain kokonaista säilymään Toverin toimitustavassa. — Naapuri.

*) Se "konsti" on tiedetty ja ollut käytännössä vuosia.—Toim.

FORT BRAGG.

Kahdeksan tunnin työpäivän **työläisilleen** lupasi U. L. yhtiö ensimäisestä päivästä maaliskuuta. Siitkin täytyy työläisten tehdä edelleen kymmentuntisia työpäiviä. Nämä kaksi tuntia ilmotettiin kutsuttavan ylityöksi ja niiltä maksetaan kolmen tunnin palkka. Voiko kierempää peliä enää osottaa? Sanoa, että on kahdeksan tunnin työpäivä, vaikka kuitenkaan sitä ei ole! Ihan se jo kuulostaa katkismuksessa olevalta Athanasiuksen tunnustukselta. Varmaan on tässä herroilla jokin peite tai kieryys. Nyt kun kongressissa puhutaan kahdeksantuntisen työpäivälain säätämisestä ja monin paikoin metsä- ja myllytyöläisillä täällä lännellä on jo kahdeksantunnin työpäivä, voidaan täältäkin ilmottaa, että on jo kahdeksantunnin työ, mutta työläiset tekevät tuota haluttua vliyötä—.

Peräti lapsen viettelyltä kuulostaa tuo herrain homma työläisiään kohtaan. Jos työläiset olisivat järjestyneitä, marssisivat he pää pystyssä pois työmaalta, silloin kun kahdeksas tunti olisi tävsi ja vaatisivat täyden työpalkan myös. Järjestymättöminä saadaan vain tvytyä tähän herrain kierään peliin ja tanssia pelin mukaan.

"Noyo" niminen laiva upposi meren syvyyteen viime-kuun 26 p. klo 10 aamulla, lähellä Point Reyes nimistä paikkaa täällä. "Noyo" läksi täkäläiseltä laivalaiturilta 23 p. lautalastilla lastattuna. Myöskin siinä oli lähetys täkäläisestä kannutuslaitoksesta, 400 "keisiä" kannutettuja omenia. Laiva oli matkalla Friscoon. Toinen laiva, "Brunswick", ehti avuksi hukkuvalle ja pelasti laivan miehistön. "Noyon" luullaan saaneen vuodon. Vahinko nousi National Steamship yhtiölle noin $100,000, sillä laiva oli vakuuttamaton.

..**"Taistelua elämän kruunusta"** esitetään lauantaina maaliskuun

ENSILUOKAN

KAUPPATAVARAA

yleinen hinta ja hyvä palvelus on meidän motto Tulkaa katsomaan, huomaatte sen todeksi

Union Pacific Coal Co.
HANNA. WYO

Uusi, iso 10c kannu

COPENHAGEN

on nyt saatavissa

ME TAKAAMME

että Copenhagen nuuska on nyt ja aina on ollut ehdottoman puhdasta. Ellei kauppiaallanne ole sitä, me lähetämme sitä Teille postissa tavallisella hinnalla, 10c laatikko, siksi kunnes kauppiaanne voi sitä teille tarjota. Postimerkit kelpaavat maksuksi.

Copenhagen suu-nuuska on maailman parhainta suu-tupakkaa.

Weyman-Bruton Company,
1107 Broadway, New York.

Toveri Kymmenvuotias Juhlajulkaisua

On vielä saatavissa

Teos käsittää noin 128 suurta sivua painettuna hyvälle paperille, erikoisella, paperille sopivalla värillä.

SISÄLTÖ ON HYVÄ JA ARVOKAS!

Kaikki, jotka eivät ole tilaisuudessa tapaamaan asiamiehiämme, jotka teosta kauppaavat, voivat leikata irti ja lähettää tilauksena allaolevalla tilauslipulla. Hinta 50c.

Lähettäkää .....kpl. TOVERIN 10-VUOTISJULKAISUA osotteella:

TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

Nimi .....

Osote .....

.....

Rahaa seuraa mukana $.....